

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Οί 12 μήνες: 'Ιανουάριος, εἰκὼν ὑπὸ *Στεφάνου Ξενοπούλου*, ποίημα ὑπὸ *Γεωργίου Σουρή*.
Τὸ 'Οκταήμερον, ὑπὸ *Γρ. Ξ*.
Τὸ Νόσημα μιᾶς βασιλίσσης παραμορφούμενον ἐν τῇ ἱστορίᾳ, ὑπὸ *Ἄντ. Μηλιαράκη*.
'Ονειρον καὶ ζωὴ, διήγημα *Μαυρικίου Γιοκάι*, μετ' εἰκόνων, μετὰφρ. *Ν. Ἐπ.*
'Αθηναῖκοι Περίπατοι, ἡ ὁδὸς Ἐρμοῦ ὑπὸ *Γ. Βάκου*.
Σκαρβαῖοι καὶ Τερρακόττες, συννέτα ὑπὸ *Ι. Γροντάρη*.
'Η Φωτογραφία τοῦ Ἵπολοχαγοῦ, διήγημα. *Χρονικά*.
Ζητήματα καὶ Ἐρωτήσεις.
Δάνειον Πνεῦμα.
'Η Ἀλληλογραφία μας.

Εἰς τὸ προδεχῆς: Ἡ Λαογραφία τῆς Λέσθου ὑπὸ *Ν. Γ. Πολίτου*.— Ἡ φωνεὶα τοῦ ἀετοῦ, διήγημα τοῦ νορβηγικοῦ *Βγιόρτσων*.— Ἡ στοιχειωμένη μηλιά, ποίημα ὑπὸ *Γ. Δροσίνη*.— Τραγουδάκι ὑπὸ *Κωνστ. Μάνου* κτλ.

Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ ἐν γένει πᾶν τὸ ἀφορῶν τὴν «*Εἰκονογραφημένην Ἔστιαν*»: Πρὸς τὸν κύριον *ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΝ*, διευθυντὴν τῆς «*Εἰκονογραφημένης Ἔστιας*» Ἀθήνας.

ἐνεφανίσθη, δηλαδὴ ἐπήδησεν ἕνας νέος. Εἶχεν ἐρυθρὰς παρειάς, ζωηρὰ μάτια καὶ μαῦρα μαλλιά πίπτοντα μέχρι τῶν ὤμων. Μοῦ φαίνεται ὅτι νὰ τὸν βλέπω ἀκόμη. Ἐνδυμα ἐρυθρὸν χρυσοκέντητον με κουμβία ἀπὸ ρουβίνια τὸν καθιστᾶ ἀκόμη περισσότερο κομψόν. Εἰς τὴν δεξιάν κρατεῖ χρυσοῦν ξίφος.

— Δὲν ἔχεις κακὸ γούστο — διέκοψε γελῶν ὁ πατήρ — ἀγγελουδί μου, ἐξακολούθησε.

Ἡ Ἐρτσα ἐδίστασε τόρα ὀλίγον, ὡς νὰ ἤθελεν ἐδῶ ἐκεῖ νὰ παραλείψῃ κάποιαν λεπτομέρειαν.

— Καὶ ἔπειτα — ἐξηκολούθησεν ἦλθαν πρὸς ἡμᾶς, πρὸς ἡμᾶς τοὺς δύο — διότι ἡ Ἰλόνκα εἶχε φύγει ἀμέσως, εἶχε χαθῆ. Ὁ νεανίας ἦλθε πρὸς ἐσὲ καὶ σὲ ἐφίλησε ἐγκαρδίως, καὶ ἔπειτα ἦλθε πλησίον μου, ὑπεκλίθη. . .

Ἡ Ἐρτσα ἐχαμήλωσε τὰ βλέμματα καὶ ἤρχισε νὰ κατατρώγῃ τὸ περιλαίμιον τοῦ ἐπωμίου τῆς.

— Καὶ τότε; . . . Τί τρώγεις τὸ φρέμα σου;

— Καὶ τότε ἐξύπνησα! ἔσπευσε νὰ τελειώσῃ ἡ Ἐρτσα. Ὁ πατήρ τῆς ἐγέλασε, διότι ἐνόησεν ὅτι ἡ κατεργάρα ἤθελε νὰ κρύψῃ τὸ λοιπὸν τῆς ἱστορίας.

— Καὶ τόρα ἦλθεν ἐπὶ τέλους ἡ σειρά σου, Ἰλόνκα. ἠθέλα νὰ μάθω ποῦ ἦσουν τὴν ὥραν ποῦ ἡ Ἐρτσα ἐβλεπε τὸν μνηστῆρά τῆς. . . Εἶσαι ἡ μεγαλύτερα καὶ πρέπει νὰ ὑπακθρευθῆς πρώτη. Λοιπὸν ὀμίλει. Δὲν

γελῶμεν πλέον. Ἐλα, κάθησε εἰς τὰ γόνατά μου καὶ μὴ μου κρύψῃς τίποτε. Ἦσυχα, Ἐρτσα, ἄλλως σὲ κλείω εἰς τὸ σκοτεινὸν δωματίον. . . Ἀλλὰ λέγε λοιπὸν, παιδί μου.

Καὶ ἐφίλησε τὴν θυγατέρα τοῦ ἠπίως, διὰ νὰ τὴν ἐνθαρρύνῃ περισσότερο τῆς Ἐρτσας, τὴν ὁποῖαν ὡς εἶπομεν ἐδέχετο μετὰ κολάφους.

Ἡ Ἰλόνκα ἀνέλαβε θάρρος, ἐπὶ τέλους ἠτένισε μακρὰν μετὰ τοὺς ὄνειρώδεις ὀφθαλμούς τῆς καὶ σταυρώσασα ἐπὶ τῶν γονάτων τὰς χεῖρας, ἤρχισε τοιοῦτοτρόπως:

— Μοῦ ἐφαίνετο πῶς εὐρισκόμουν σὲ πολὺ γλυκὸν ὕπνο, καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, ἕνα τραγουδι θαυμάσιο μετὰ ἐξύπνα ἀπὸ τὸ ὄνειρό μου. Ἄκουσα, καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ ἐνθύμησις μου ἐπανήρχετο

καὶ ἀνεγνώριζα τὸ προσφιλὲς μου τραγουδι τὸ ὁποῖον ἤκουσα μιὰ φορὰν εἰς τὰ βουνὰ πρὸ ὀκτώ ἐτῶν, καὶ ποτὲ πλέον ἔκτοτε.

— Εἶνε τὸ τραγουδι:

Πέτα, πουλάκι, πέτα

Στὸ παραθύρι τῆς. . .

εἶπεν ἡ Ἐρτσα.

— Σιωπῆ λοιπὸν, εἶπεν ὁ πατήρ κλείων τὸ στόμα τῆς μικρᾶς φλυάρου — ἄφρασε τὴν ἀδελφήν σου νὰ μιλήσῃ.

— Ὅταν ἄνοιξα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ ἐκύταξα τριγύρω μου εἶδα ὅτι εὐρισκόμην εἰς μίαν καλύβην.

— Εἰς ἕνα σπῆτι ἴσως, ἐδιόρθωσεν ὁ κ. Φάρκας.

— Ὅχι εἰς μίαν ἀληθινὴν καλυβίτσα, γυμνή, ὅταν ἐκείνες ποῦ ἔχουν οἱ ποιμένες μας. Ἡμῶν ἀρρωστη, δὲν ἠμποροῦσα νὰ κινηθῶ καὶ ἐδιψοῦσα πολὺ. Ἐζήτησα νερὸ καὶ εἰς τὰς παρακλήσεις μου μιὰ γραῖα χωρική ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν θέσιν τῆς, πλησίον τῆς ἐστίας ὅπου ἐκτύπα τὸ βούτυρον, καὶ ἦλθε καὶ μοῦ ἔφερε νερὸ ἐντὸς ζυλίου ἀγγείου.

Μοῦ ἔδωκε νὰ πιῶ, ἐθώπευσε τὸ πρόσωπόν μου καὶ μ' ἐφίλησε εἰς τοὺς ὀφθαλμούς. Ἡμῶν παγωμένη. Ἐκείνη ἐξεκρέμασε τὴν γοῦναν τῆς, μ' ἐσκέπασε μετὰ ἀληθῆ σποργὴν καὶ ἔπειτα μετὰ ἐξαναφίλησε.

(Ἐπεται συνέχεια)

Η ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ

Ὁ γνωστότερος, ὁ κεντρικώτερος, ὁ μᾶλλον ἰδιόρρυθμος, ἐντελῶς ἰδικῆς του οὐσιογνωμίας καὶ ὁ μᾶλλον συχναζόμενος ἀθηναϊκὸς δρόμος. Νὰ προσθέσετε ἀκόμη, ὅτι ἐκπροσωπεῖ τὸν σύμμικτον πολιτισμὸν τῆς πρωτεύουσας, κρᾶμα παράδοξον ἀρμονίας, ὅπου ἡ βαρβαρότης συγκρούεται μετὰ τὸ φῶς τῆς ἐξημερώσεως, ὅπου ὁ ἀνατολισμὸς ὁ χονδροκομμένος, ὁ λιπαρὸς καὶ ὁ βορβορώδης, εἶνε εἰς ζωηρὰν ἀντίθεσιν μετὰ τὸν ἐξευρωπαϊσμὸν, τὸν λεῖον, τὸν ἀπαλόν, τὸν ψυχροδημιουργὸν καὶ τὸν καλαίσθητον, ἀλλὰ διὰ τοῦτο, ἀκριβῶς δι' αὐτὴν τὴν συνταύτισιν τῶν ἀνομιῶν, τὸσον ἰδιόρρυθμος, τὸσω πρωτότυπος καὶ τὸσον ἐξωτικός.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν Πειραιῶς ἀκάθαρτος καὶ κακομοίρης, μετὰ μισογχαλισμένα, μετὰ μισογχεμισμένα σπιτάκια, διὰ νὰ χαριετίσῃ οὕτω τὸν διὰ πρώτην φορὰν βλέποντα τὰς Ἀθήνας ἐπισκέπτην ὡς γνήσιος ἀνατολίτης καὶ προχωρεῖ καὶ ἀνεπίσπεται, ἀφοῦ διαφύγουν τὰ μικροκουρεῖα, ἡ ταβέρναις, τὰ χάνια, τὰ σαγματοποιεῖα, τὰ ἀγούρια, οἱ σταῦλοι, τὰ τενεκετζιδικὰ, τὰ ἐμποροαμπατζιδικὰ, τὰ τσαρουχάδικα, τὰ παλαιοπωλεῖα, ἕνα κομμάτι ἐβραϊκῆς μόλις διαφαινόμενον ἀριστερᾶ, μιὰ γωνία μαυρισμένης ἐργατικῆς συνοικίας δεξιᾶ, καὶ ἐκτυλίσσεται καὶ προχωρεῖ μετὰ περισσότερο φῶς, μετὰ περισσότεραν καλαίσθησιν, ἤδη εὐρωπαϊκὸν κατὰ τὸ ἦμισυ, ἀγγλοπρεπῆς κατὰ τὸ ἕν τρίτον, μετὰ τὸν σταθμὸν τῆς ὑπογείου σύραγγος, μετὰ σπῆτια κανονικώτερα, μετὰ σπῆτια εὐπροσωπώτερα, μετὰ ξενοδοχεῖα ὄχι πλέον χάνια, ἀλλ' οὔτε καὶ ξενοδοχεῖα, μετὰ ζαχαροπλαστεῖα τῆς γνησιωτέρας παλαιᾶς ζαχαροπλαστικῆς, μετὰ τὸ ὡς σταλακτικὰς κἀντιο καὶ τοὺς δυσπέπτους μπακλαβάδες καὶ τὰ μελισταγῆ τρίγωνα, ἀλλὰ καὶ τῆς νεωτέρας ζαχαροπλαστικῆς κατ' ὄχραν μόνον καὶ ἀδεξίαν ἀπομίμησιν, μετὰ τούτῃς καὶ σακχαροπήκτους φανταζῆ ἀγαλματίων καὶ μνημείων ἀρχαϊκῶν καὶ πύργων καὶ πυργίσκων, ἀλλὰ μετὰ περισσὴν ρυπαρότητα, ἀλλὰ μετὰ ἐλίγην καὶ ἄλλα καθαρὰ ὡς κέντρα ἐργατικὰ, ὅπου ὁ ἐργάτης ἀκολουθῶν τὸν συρμὸν, τρέχει τώρα καὶ αὐτὸς νὰ προμηθευθῇ τὴν τούρταν του, κατὰ τὰς ἐορτὰς οἰκίῳν ἢ φίλων, ἢ ν' ἀγοράσῃ τὰς περιφρήμους ὡς μέσα στὰς βιτρίνας τῶν τιτοφοροῦνται, πράγματι δὲ σκαιὰς καὶ ἀκαλαίσθητους, ἀνοδοῦστας ὄχι πλέον ἀπὸ ἄνθη, ἀλλὰ ἀπὸ κόκκιτα ὡς ἐπὶ πινακίδων τυπωμένων ἀναγράφεται κομπαστικῶς — καὶ τόρα ἐπὶ μᾶλλον εὐπρεπῆς, ἀφοῦ ἀφήσῃ ὀπισθὲν τοῦ τὴν ὁδὸν Ἀθηναῶν, τὴν πολυθρόνον, τὴν αἰωνίως ἀπὸ κάρρα διασχιζομένην καὶ ἀπὸ βαγόνια τῶν τραβαῦ ἀνερχόμενα, τὴν βομβοῦσαν ἀπὸ κραυγᾶς, τὴν ἀπηχοῦσαν ὀρυγὰς ἀμαξηλατῶν καὶ ὕβρεις ἀγιοσπαίδων, μᾶς ἐπιδεικνύεται μετὰ τὰς ὑψηλὰς οἰκίας, μετὰ περίκομψα καταστήματα, φαρμακεία νοικοκυρευμένα, ἐργαστήρια στρατιωτικῶν στολῶν, ἐμπορικὰ πλοῦσια τοῦ λούσου καὶ τῆς μανιφατούρας, ἐμπαιρικὰ ἀσποροροῦχων, ὁ Λα-